

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 10Csp/12/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516207669
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Stachovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3516207669.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Novom Meste nad Váhom, pred samosudcom JUDr. Andrejom Stachovičom, v právnej veci žalobcu: D. V.Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. Y. Č.. XX, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Legionárska 7158/5, 911 01 Trenčín, proti žalovanému: E. W. H., H.Z.A., so sídlom E. XX, Y.H., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o určenie neplatnosti právnych úkonov a iné, takto

rozhodol:

Určuje sa, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.07.2015 uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je bezúročná a bez poplatkov.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieťa.

Žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 50,00 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podaním došlým súdu dňa 21.09.2106 domáhal, aby súd určil, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.07.2015 uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je bezúročná a bez poplatkov, že Dohoda o poskytovaní služieb, uzavretá v súvislosti so Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.07.2015 je absolútne neplatná, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.07.2015, uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je absolútne neplatná. Ďalej žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť poskytnúť žalobcovi sumu vo výške 300,- Eur ako primerané finančné zadosťučinenie. Žalobný návrh dôvodil tým, že žalobca so žalovaným uzavrel Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.07.2015, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1.500,- Eur, ktorý mal žalobca vrátiť v 36 splátkach po 52,88 Eur mesačne. Poukázal, že zmluva neobsahuje zákonné náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nebola dodržaná písomná forma podľa § 9 ods. 1 zákona, absentuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, konečný termín splatnosti, odplata (úroková sadzba vo výške 17,45 % ročne) výrazne prevyšuje odplatu obvyklú na finančnom trhu za spotrebiteľský úver, dohoda o výške úrokov sa nesmie priečiť dobrým mravom, je nesprávne uvedená výška RPMN, pretože nie je v nej zahrnutá odmena za poskytovanie služieb podľa Dohody o poskytovaní služieb, nie sú správne vypočítané celkové náklady spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom. S poukazom na § 11 ods. 1 písm. d) cit. zákona sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súčasťou úverovej zmluvy bola dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorú žalovaný u zamestnávateľa žalobcu aplikoval, o čom svedčí potvrdenie zamestnávateľa žalobcu zo dňa 28.07.2016. Žalobca ako spotrebiteľ bol nútený dohodu o zrážkach zo mzdy podpísať ako súčasť formulárovej zmluvy a tým sa podrobiť vykonávaným zrážkam bez možnosti zabránenia ich výkonu, napriek tomu, že by tieto

boli veriteľom uplatnené z neprijateľných zmluvných podmienok. Z dôvodu rozporu s dobrými mravmi považuje žalobca dohodu o poskytovaní služieb za neplatnú. Dohoda nebola individuálne dojednaná. Zmluvné dojednania obsiahnuté v nej sú neprimerané, v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa a je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie, a to najmä s ohľadom na výrazný zásah do práv žalobcu, neprimerané praktiky žalovaného pri vymáhaní úveru ako ak najmä s ohľadom na osobu žalobcu, ktorý je invalidným dôchodcom. Neustále výzvy a navyšovanie dlžnej sumy zo strany žalovaného značne nepriaznivo pôsobili na zdravotný aj psychický stav žalobcu. V súčasnej dobe existuje stav právne neistoty, v dôsledku ktorej nie je zrejmé koľko má žalobca žalovanému zaplatiť bez toho, aby na strane žalovaného nedošlo k bezdôvodnému obohateniu. Žalobca je v zlej finančnej situácii a splácanie neprimerane vysokých úrokov by mohlo preňho znamenať značne nepriaznivé dôsledky. Poukázal, že by mohlo dôjsť nekontrolovaným zrážkam zo mzdy zo strany zamestnávateľa.

2. Žalovaný vo vyjadrení došlým súdu dňa 16.06.2016 žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu, že žalovaný vo vzťahu k návrhom na určenie namieta nedostatok a nepreukázanie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Naliehavý právny záujem predstavuje v zmysle ustálenej súdnej praxe vyjadrenie procesnej požiadavky na opodstatnenosti podanej žaloby / návrhy na určenie a jeho praktický význam pre strany sporu. Súčasne je ustálené, že o naliehavý právny záujem nejde v prípade, ak sú tu iné prostriedky ochrany. V súvislosti s návrhom na určenie neplatnosti právneho úkonu zároveň platí aj to, že predmetom tohto určenia môže byť len určenie či tu právo je alebo nie je (§ 137 písm. c) Civilného sporového poriadku). Právne skutočnosti, kam sa v zmysle právnej teórie radia aj právne úkony je možné určovať len vtedy, ak to osobitný predpis výslovne upravuje. V podanej žalobe sa neuvádza žiadny dôvod alebo skutočnosť, v zmysle ktorých by žaloba v časti určenia neplatnosti dohody o poskytovaní služby alebo dohody o zrážkach zo mzdy bola procesne prípustná. Právna úprava ochrana spotrebiteľa pritom nezakotvuje prelomenie procesných princípov, ako sú formulované vo vyššie spomenutom ustanovení Civilného sporového poriadku. Vzhľadom k týmto dôvodom tvrdíme, že žaloba je v uvedených častiach aj procesne neprípustnou pre nespĺnenie základného predpokladu pre konanie o nej (v dotknutých častiach). Žalobca sa podanou žalobou domáha určenia, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.07.2015 je bezúročná a bez poplatkov. Tento návrh odôvodňuje tvrdením, že zmluvné strany neuzavreli písomnú zmluvu o úvere (čo má byť v rozpore s § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov, ďalej v texte aj ako „ZoSO“), zmluva neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy, termíne konečnej splatnosti a výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a hodnota RPMN je v zmluve nesprávne. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu a návrh na určenie, že zmluva o revolvingovom úvere č. 850012130 zo dňa 07.07. 2015 je bezúročná a bez poplatkov, a to z nasledovných dôvodov : V súvislosti s uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 29.05. 2015 (ďalej aj „Zmluva o úvere“) bola uzavretá na základe návrhu na uzavretie v podobe žiadosti žalobcu (ako dlžníka) zo dňa 06.07. 2015 a prijatie vyjadreného v bode 6 Údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu zo dňa 07.07. 2015. Medzi návrhom na uzavretie zmluvy v podobe žiadosti o poskytnutie úveru a prijatím návrhu v podobe bodu 6 nie je, pokiaľ ide o údaje dohodnuté medzi zmluvnými stranami, žiadny rozdiel. Tvrdenia žalobcu o povahe oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi nemajú oporu ani v skutkových okolnostiach a ani v právnych predpisoch. V súvislosti s dojednávaním resp. uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ZoSÚ je potrebné podotknúť, že nie všetky údaje predstavujúce náležitosti takejto zmluvy sú objektívne dohodnuteľné a zákonná to úprava logicky ani nepredpokladá. Je nesporné, že napríklad údaj o kontrolnom orgáne, priemernej hodnote RPMN a iné sú nedohodnuteľné, rovnako tak nie je možné priamo dohodnúť ani výšku RPMN. Ani údaj o konečnej splatnosti úveru, či tzv. rozpis splátky (čo je mimochodom v rozpore s výkladom SD EÚ vo veci C-42/15) nie sú dohodnuteľné, lebo ich hodnota je výsledkom (a v určitom zmysle aj dôsledkom) toho, čo si strany medzi sebou dohodnúť môžu. Zmluva o revolvingovom úvere nie je osobitným zmluvným typom a ZoSU ju neupravuje ako typ zmluvy (čo prakticky znamená, že uvedený zákon sa použije len na niektoré otázky spojené so spotrebiteľským úverom, ale nenahrádza a nevylučuje použitie právneho predpisu, ktorý typ úverovej zmluvy upravujú). Uvedeným žalovaný poukazuje na to, že pre vznik úverovej zmluvy sú vždy rozhodujúce ustanovenia upravujúce vznik tejto zmluvy ako takej, teda ustanovenie podľa ktorého je potrebná dohoda strán o výške úveru, úroku a splatnosti záväzku dlžníka. Tým je dovŕšený vznik úverovej zmluvy. Náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy v podobe, ako vyplývajú z § 9 ods. 2 ZoSU, sa s uvedenými predpokladmi pre vznik úverovej spotrebiteľskej zmluvy čiastočne kryjú a čiastočne predstavujú také náležitosti, ktorých (ne)uvádzanie v takejto zmluve má iné právne následky ako to tvrdí žaloba. Aj uvádzanie týchto náležitostí nezávisí vždy

od dohody strán, pretože viaceré z údajov sú určené buď iným subjektom alebo stanoveným postupom, ktoré strany zmluvy ovplyvniť nemôžu (ako sme na to poukázali vyššie). Vzhľadom k uvedenému tvrdíme, že záver žalobcu o neuzavretí písomnej zmluvy je založený na nesprávnych predpokladoch, pretože strany sa dohodli na všetkých skutočnostiach, ktoré pre vznik úverovej zmluvy sú podstatné. Súčasne žalovaný namieta rozpor medzi tvrdeniami žalobcu a jeho žalobným návrhom, nakoľko je medzi nimi hrubý nesúlad a rozpor. Žalobca v podanej žalobe tvrdí, že Zmluva o úvere neobsahuje údaj výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o konečnom termíne splatnosti. Tieto tvrdenia popierame, pričom nedôvodnosť žalobných tvrdení vyplýva nielen z platnej právnej úpravy, ale ich spochybňuje aj rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Pokiaľ ide o údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru, ako podstatnú skutočnosť je potrebné zdôrazniť, že Zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah zmluvy tvoria aj zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 13 sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere a prílohy tvoriace súčasť zmluvy (článok 7., ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní). Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Z ustanovenia článku 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva Zmluva o RÚ je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolvingsa uskutoční za podmienok stanovených touto Zmluvou o RÚ. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. Na podporu uvádzaného poukazujeme na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, č.k. I3Co/I I i/2014 - 166, ktorý ohľadne významu oznámenia veriteľa ako súčasť zmluvy súd uviedol v zmysle čl. 1 zmluvných dojednaní (č.l. 138) predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky. Doba trvania zmluvy a tiež termín konečnej splatnosti úveru sú riadne uvedené a je splnená zákonná požiadavka. V súvislosti s tvrdeniami o počte, výške a termínoch splatnosti splátok istiny, úrokov a iných poplatkov uvádzame, že Zmluva o úvere obsahuje uvedenie počtu splátok 36, výšku splátky 52,88 Eur a splatnosť splátok určenú v oznámení veriteľa o schválení dlžníkovi. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti ako aj počet splátok. Zmluva obsahuje zákonom vyžadovanú výšku splátky (52,88 Eur), termín splatnosti splátky (ku ktorému dňu sa platí - uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru, ako aj v Splátkovom kalendári, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy) a počet splátok (36 splátok), leda aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSU. Nad rámec toho zmluva obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky (v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy). Tvrdíme, že zmluva jednoznačne obsahuje náležitosť aj podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSU. Nakoľko ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. sú výsledkom implementácie vyššie spomínanej smernice Rady 2008/48, je dôležité a podstatné vychádzať pri výklade § 9 ods. 2 písm. k) aj z jej ustanovení. Osobitne to určuje ako povinnosť aj článok 22 odstavec 1 smernice. Podľa článku 10, ods. 1 písm. h) spomenutej smernice má zmluva obsahovať výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Podľa článku 10, ods. 1 písm. h) spomenutej smernice má zmluva obsahovať výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Podľa nemeckej jazykovej verzie ide o náležitosť vyjadrenú ako „der Betrag, die Anzahl und die Periodizität der vom Verbraucher zu leistenden Zahlungen und gegebenenfalls die Reihenfolge, in der die Zahlungen auf verschiedene ausstehende Restbeträge, für die unterschiedliche Sollzinssätze gelten, zum Zwecke der Rückzahlung an gerechnet werden,“, a podľa českej jazykovej verzie „výši, počet a četnost plátek, jež má spotřebitel provést, a případně způsob přiřazování plátek k jednotlivým dlužným částkám s různými výpůjčními úrokovými sazbami pro účely splácení;“. Z uvedených jazykových verzí smernice teda vyplýva požiadavka na uvádzanie podmienok čerpania, ak sú teda dohodnuté (keďže z logiky veci vyplýva, že ak niektorá z náležitostí zmluvy nie je aktuálna, potom sa neuvádza). Predmetná smernica má v rámci úniijného práva povahu plnej harmonizácie a na jej znenie sa preto pri výklade vnútroštátneho práva musí prihliadať. Členské štáty preto nie sú oprávnené či už legislatívne (v podobe prijímania právnych noriem) alebo aplikačne (v podobe rozhodovania svojich orgánov) prijímať odchylne ustanovenia. Výslovne to vyplýva z článku 22 smernice Keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice. Na podporu uvádzaného poukazujeme na odôvodnenie

rozsudku Krajského súdu v Prešove, č. k. I3Co/111/2014-166, ktorý sa v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou spoločnosti E. W. H., H..Z..A.. o náležitostiach zmluvy o revolvingovom úvere (ktorých nedostatok súd vytýka v napadnutom rozsudku) a o výklade príslušných zákonných ustanovení, ktoré ich upravujú. Ohľadne údaju o konečnej splatnosti úveru uviedol: „F zmysle čl. 1 zmluvných dojednaní (č.1.138) predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámení tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky.“ Ohľadne rozpisovania splátky uviedol: „V súvislosti s touto argumentáciou súdu prvého stupňa odvolací súd uzatvára, že zákon o spotrebiteľských úveroch, účinný v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriacich í splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Táto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istiny, úroky alebo poplatky uvádzali iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a pod. O takýto prípad medzi účastníkmi nejde, iba platí už vyššie označený splátkový kalendár, v ktorom je uvedený počet splátok, dátum ich splatnosti a výška tej- ktorej splátky. Taktiež predmetná zmluva obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti ako aj počet splátok. “ Skutočnosť, že tvrdenia žalobcu ohľadne nedostatkov v zmluve sú nesprávne je možné podporiť aj poukázaním na fakt vyplývajúci z rozhodnutia Súdneho dvora EU v vec C-42/15 : Výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., ako to prezentuje žalobca, predstavuje v podstate požiadavku, aby sa v Zmluve o úvere uvádzala amortizačná tabuľka. Tou je (§ 9 ods.5 ZoSÚ) tabuľka, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady. Podotýkame ale, že taký právny záver vyslovil aj Súdny dvor EU vo veci C-42/15, podľa ktorého Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 .sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať. aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Čiže tvrdenia žalobcu sú v zjavnom rozpore s úniijným právom a prijatím tvrdení žalobcu by došlo k protiprávnym záverom. V súvislosti s tvrdeniami žalobcu o tom, že Zmluva o úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti uvádzame, že ani toto tvrdenie nie je správnym. Okrem vyššie uvedeného rozhodnutia Krajského súdu v Prešove poukazujeme na to, že aj Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15 uviedol : Článok 10 ods. l a2 .smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/ EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Žalobca uvádza, že v zmluve sa nenachádza správny údaj o výške RPMN, nakoľko do jej výpočtu nebola zahrnutá odplata v zmysle Dohody o poskytovaní služieb, ktorú navyše považuje za nekalú praktiku žalovaného z dôvodu úmyslu obísť zákonné limity odplaty za spotrebiteľský úver. Poukazuje tiež na to, že nikdy nevyužil služby v zmysle takejto dohody. Žalovaný tvrdí, že Dohoda o poskytovaní služieb nie je predpokladom a ani podmienkou pre vznik zmluvy o úvere. Občiansky zákonník v § 52a ods. 1 určuje: „Ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo .sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.“ Žalobca v dohode o poskytnutí služby sám vyhlasuje, že nie je podmienkou pre iný vzťah. Žalobca tvrdí, že dohodu nepoznal ani obsah služieb, avšak ju ako prílohu k žalobe pripojil, čo vyvoláva oprávnené pochybnosti o tvrdeniach žalobcu. Poukazujeme tiež na obsah uvedenej dohody, z ktorej (článok l. Predmet dohody, bod 1 a bod 2) vyplýva, čo dohoda a jej uzavretie znamená a že dohodnuté služby sú doplnkové a dobrovoľné, nemajú charakter podmienky alebo predpokladu na uzavretie akéhokoľvek zmluvného vzťahu, napríklad na získanie spotrebiteľského úveru alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok. Keďže táto Dohoda bola dobrovoľná a nebola podmienkou na získanie úveru, tak sa ani odplata v zmysle jej ustanovení sa nemohla zahrnúť do výpočtu RPMN pre úver, nakoľko v zmysle § 2 písmeno g) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia príslušných je uvedené: Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, dani a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov: do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Podľa ust. § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského

úveru podľa § 19. Z ustanovenia písmena g) vyplýva, že do výpočtu celkových nákladov sa nezapočítajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienku pre získanie úveru. Aj poskytnutá služba v zmysle Dohody ojej poskytnutí je voliteľná. Ak by teda žalobca dohodu vôbec nepodpísal, táto by nikdy nevznikla. Pokiaľ by odplata za poskytnuté služby bola zahrnutá do celkových nákladov potom by taký postup bol v rozpore so zákonom. Popierame tvrdenie žalobcu o tom, že v čase podania žiadosti o úver nemal možnosť vedieť s akými parametrami mu úver bude schválený. Z predloženej Zmluvy o úvere vyplýva, že údaje o výške úveru, výške splátky, dobe splatnosti a úrokovej sadzby boli vopred predtlačené lak v bode 5, ako aj v bode 6. V konaní je preukázaný opak vo vzťahu k tvrdeniam žalobcu. Žalobca tvrdí, že ročná úroková sadzba uvedená v zmluve podstatne prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu, pričom svoje tvrdenia zakladá na porovnaní s úrokovou sadzbou bankových subjektov v období uzatvorenia zmluvy a v závere z toho dovodzuje, že jej výška je neplatná. Tvrdenia žalobcu sú nesprávne už vzhľadom na tom, že žalobca nerešpektuje znenie príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich výšku odplaty v čase, kedy došlo k uzavretiu Zmluvy o úvere. Podľa ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere stanovoval: „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.“ Najvyššia prípustná výška odplaty bola v čase uzatvorenia zmluvy regulovaná Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a ktorý v § 1 a ods. 1 stanovuje: „Ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je .svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.“ Predmetné nariadenie v § 1 ods. 4 výslovne stanovuje: „Na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnenú podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.“ Odplata, ktorá je regulovaná v zmysle ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa (teda okrem úroku aj prípadne ďalšie poplatky, ktoré v súvislosti s úverom má zaplatiť s výnimkou tých, ktoré nie sú povinné, a teda predpokladom pre získanie úveru). Je potrebné podoznieť, že zákonodarca v čase uzatvorenia zmluvy reguloval celkovú odplatu za poskytnutie spotrebiteľského úveru, nie iba jednu zložku - ročnú úrokovú sadzbu. Pri porovnaní výšky odplaty s hodnotou priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery je namieste záver, že táto nebola podstatne prevýšená. Obvyklou odplatou, vzhľadom na spôsob jej určovania v korelácii s tým, že ide o odplatu na bankovom trhu, je práve hodnota priemernej odplaty určovaná bankovými subjektmi. Tá bola v rozhodnom období vo výške 13,83 %, čo znamená, že povolený dvojnásobok bol zákonodarcom stanovený na 27,66 %. Nakoľko je výška odplaty či už vyjadrená ako úroková sadzba, ako aj výška RPMN nižšia, tvrdíme, že žalobcom uvádzané skutočnosti sú nedôvodné. Dohoda o poskytovaní služieb má byť podľa tvrdenia žalobcu neplatná pre rozpor s dobrými mravmi, pričom tvrdí „Túto zmluvnú podmienku nemožno považovať za individuálne dojednané, bola súčasťou vopred pripraveného formulára a na tom nemení ani skutočnosť, že k tejto zmluvnej podmienke žalobcu nemusel pristúpiť. Úprimnosť tohto úmyslu zo strany žalovaného by mohla doložiť samostatná zmluva a nie jedna zmluvná podmienka, ktorú musí budú dlžník osobitne podpísať.“ Dohoda o poskytovaní služieb, ktorá bola predložená žalobcom spolu so žalobou je uzavretá ako samostatná zmluva. V súvislosti s tvrdeniami žalobcu tak ide o prvú spornú skutočnosť, pretože žalobcom sformulovanú podmienku prípustnosti (ktorú však ani nezdôvodňujú napríklad nejakou právnou normou) Dohoda o poskytovaní služieb spĺňa. V súvislosti s touto dohodou považujeme za potrebné dať do pozornosti skutočnosti týkajúce sa formálnej stránky dohody, obsahovej stránky, a spôsobu jej uzavretia. Ako sme už uviedli vyššie, dohoda o poskytovaní služieb Je uvedená ako samostatný dokument. Je samostatne podpisovaný, oddelený od Zmluvy o úvere, čo aj pri bežnej opatrnosti konajúceho spotrebiteľa upozorňuje na fakt, že nejde o automatickú súčasť úverovej zmluvy. Pomerne dôležitým faktom je tiež obsah tejto dohody, a to predovšetkým v pomere k tvrdeniam týkajúcich sa uzavretia dohody o poskytovaní služieb ako takej. Z článku I., odsek 2 výslovne vyplýva Dohodnuté služby sú doplnkové a dobrovoľné, nemajú charakter podmienky alebo predpokladu na uzavretie akéhokoľvek zmluvného vzťahu, napríklad na získanie spotrebiteľského úveru alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok. Uvedený text je osobitne zvýraznený a objektívne neprehliadnuteľný, a to už pri vynaložení čo len sebe menšej pozornosti. Z dohody Ďalej vyplýva, že k jej skončeniu môže dôjsť dohodou alebo výpoveďou (článok III). Ani

jednu z uvedených možností žalobca nevyužil. Tvrdíme, že uzavretie uvedenej dohody a jej vznik, ako aj obsah Jednoznačne dávajú podklad pre tvrdenie, že uzavretie dohody o poskytovaní služieb bolo zo strany žalobcu vykonané bez toho, aby bol k jej uzavretiu nútený či nevedel, o aký úkon ide. V súvislosti s tvrdeniami žalobcu poukazujeme na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo 81/2011, podľa ktorého Jazykové vyjadrenie právneho úkonu zachytené v zmluve, musí byť prelo najprv vykladané prostriedkami gramatickými (z hľadiska možného významu jednotlivých použitých pojmov), logickými (z hľadiska nadväznosti použitých pojmov), či systematickými (z hľadiska zaradenia pojmov štruktúre celého právneho úkonu). Okrem toho súd na základe vykonaného dokazovania posúdi, aká bola skutočná vôľa strán v čase uzatvárania zmluvy. Podmienkou pre to, aby mohol prihliadnuť k vôli účastníkov je, aby nebola v rozpore s tým, čo vyplýva z jazykového vyjadrenia úkonu. Výkladom tak možno zisťovať iba obsah právneho úkonu, nemožno nim prejav vôle doplňovať. Takto musí postupovať súd aj prípadoch, ak interpretujú účastníci vo svojich prednesoch alebo výpovediach v priebehu konania zmluvné dojednanie odlišným spôsobom. Takáto situácia neznamena, že právny úkon vyložiť nemožno, lebo záujmy a postoje účastníkov priebehu súdneho konania už nemusia zodpovedať ich pôvodnej vôli, ktorú prejavili pri právnom úkone. Interpretácia obsahu právneho úkonu súdom podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemôže byť považovaná za nahradenie, prípadne zmenu už urobených prejavov vôle, keďže použitie zákonných výkladových pravidiel smeruje iba k tomu, aby obsah právneho úkonu vyjadreného slovami, ktorý urobili účastníci o vzájomnej dohode, bol vyložený súlade so stavom, ktorý existoval v čase ich zmluvného dojednanja. Zároveň popierame tvrdenia žalobcu týkajúce sa poskytovania služieb, nakoľko služby poskytované automaticky (t.j. na základe uzavretia dohody) boli a sú poskytované, (napríklad služby uvedené v čl. II., odsek 1, 3., 4.). Využitie ostatných služieb však predpokladá aktivitu / prejav vôle žalobcu, pretože z ich povahy si ani nie je dobre možné predstaviť poskytovanie bez toho, aby žalobca o nej nepožiadaval (napríklad odklad splatnosti splátok, zmena zmluvy, preparovanie platieb na inú zmluvu či podpora call centra a osobné stretnutie s viazaným finančným agentom). Na základe vyššie uvedených skutočností, ako aj tvrdení uvádzaných v článku II., bod 3 tohto vyjadrenia navrhujem, aby súd návrh na určenie neplatnosti dohody o poskytovaní služieb ako nedôvodný zamietol. Žalobca ohľadne návrh na určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy uvádza, že dohodu musel podpísať a tým sa musí podrobiť vykonávaným zrážkam bez možnosti zabránenia ich výkonu. Ďalej tvrdí, že predformulovaný súhlas spotrebiteľa nemožno považovať za žiadnych okolností za náležitý a individuálny prejav vôle spotrebiteľa. V súvislosti s tvrdeniami žalobcu o predformulovanom znení akéhokoľvek dokumentu (teda nielen dohody o zrážkach zo mzdy) tvrdíme, že táto skutočnosť nie je protiprávna, neporušuje žiadne ustanovenie určené na ochranu spotrebiteľa a teda nespôsobuje ani neplatnosť takto predformulovanej a následne uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Podporne poukazujeme v tejto súvislosti na nález Ústavného súdu ČR vo veci III. ÚS 3725/13 zo dňa 10. 4. 2014 (tzv. kauza bankových poplatkov). Žalovaný namieta relevanciu tvrdenia žalobcu o vopred sformulovanej dohode o zrážkach zo mzdy z pohľadu neprijateľnosti zmluvných podmienok. V takomto prípade by mohli byť za neprijateľné zmluvné podmienky považované akékoľvek dokumenty pripravené dodávateľom a v akejkoľvek oblasti (leďa aj také vzťahy, ako je kúpa tovaru v obchode, kedy predávajúci určuje podmienky ako veľkosť balenia tovaru, jeho cenu, dobu spotreby a pod.). Predformulované znenie spotrebiteľských dokumentov je prirodzenou súčasťou úverových vzťahov, ktorá za žiadnych okolností nemôže zakladať nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa. Tvrdenie žalobcu o tom, že „musel podpísať dohodu o zrážkach zo mzdy“ je nepravdivé, zavádzajúce a žalovaný ho popiera. V dohode o zrážkach zo mzdy sa uvádza, že žalobca ako záujemca o úver sa poučuje (bod !., bod 11.1 o tom, že dohodu o zrážkach zo mzdy nie je povinný uzavrieť, že nejde o podmienku pre poskytnutie úveru alebo samotné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zároveň bol poučený aj o tom, čo je dôsledkom Uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy (bod 111.). V dohode o zrážkach zo mzdy sa leďa výslovne uvádza: Dlžník si je vedomý, že uzavretie tejto Dohody je dobrovoľné a nie je podmienkou uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo poskytnutia úveru. Spoločnosť vyhlasuje, že uzavretie tejto dohody nevyžaduje ako podmienku pre uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo poskytnutia úveru, (hod I); Dlžník má možnosť odmietnuť uzavretie tejto Dohody tým, že ju nepodpíše. Dlžník podpisom na tejto Dohode potvrdzuje záujem uzavrieť Dohodu ako prostriedok zabezpečenia a splnenia svojich záväzkov voči Veriteľovi tým, že z jeho mzdy (iného príjmu) budú vykonávané zrážky zo mzdy dohodnutej výške a tieto priamo poukazované Spoločnosti, (bod II); Poučenie o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy: Dôsledkom uzavretia tejto Dohody je možnosť Spoločnosti predložiť túto dohodu zamestnávateľovi (platiteľovi iného príjmu) Dlžníka na vykonávanie zrážok z jeho mzdy (alebo iného príjmu) vo výške uvedenej v čl. VI. tejto dohody. Zamestnávateľ (platiteľ iného príjmu) Dlžníka je povinný Dohodu rešpektovať a vykonávať zrážky zo mzdy. Súhlas s predložením tejto Dohody zamestnávateľovi a s vykonávaním zrážok zo mzdy (iné

príjmu) Dlžník vyjadruje podpisom Dohody. Ďalší súhlas sa nevyžaduje. Uzavretím Dohody vzniká Dlžníkovi povinnosť rešpektovať vykonávanie zrážok zo mzdy (iného príjmu) v dohodnutej výške, a to až do úplného splatenia pohľadávok Spoločnosti, prípadne aj iných nárokov, ktoré voči nemu vzniknú. Zrážky zo mzdy (iného príjmu) sa vykonávajú bez toho, aby boh na ich vykonávanie potrebné súdne rozhodnutie alebo rozhodnutie osvedčujúce pohľadávky Spoločnosti. Vykonávaním zrážok zo mzdy a ich poukazovaním Spoločnosti dochádza k postupnému splácaniu Pohľadávok Spoločnosti. Dlžník nemá oprávnenie túto Dohodu pred splatením Pohľadávky vypovedať, od nej odstúpiť alebo ju iným spôsobom jednostranne ukončiť, (bod III). Žalobca ako prvý podpísal znenie dohody o zrážkach zo mzdy a takto podpísaný návrh predložil žalovanému. Z podaného návrhu nie je zrejším žiadny dôvod, pre ktorý žalobca tvrdí skutočnosti odporujúce ním predloženej dohode o zrážkach zo mzdy. Žalobca v podanej žalobe neuviedol žiadnu relevantnú skutočnosť, ktorou by sa oprávnene zbavil čo len elementárnej zodpovednosti za vlastné konanie. Z dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva poučenie o dobrovoľnosti uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, akou formou môže žalobca odmietnuť uzavretie a čo je dôsledkom uzavretia dohody. Uvedené sa nachádza hneď v úvodných ustanoveniach, a zároveň mu predchádza text „Text dohody si pred jej podpísaním pozorne prečítajte.“ Rovnako aj poučenie o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy je v texte zvýraznené práve pre to, aby priemerne opatrná osoba si pri prvom pozretí textu dohody o zrážkach zo mzdy všimla uvedené skutočnosti, hoci zákon vyžaduje uviesť dohodu o zrážkach zo mzdy len na samostatnom liste, s uvedením poučenia a s tým, že jej uzavretie nie je povinnosťou, žalovaný sa aj uvedením v texte snažil graficky zvýrazniť upozornenie nielen na dôležitosť prečítania textu, ale aj na obsah poučenia o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy. Zároveň hneď v prvom a druhom bode dohody o zrážkach zo mzdy sa opakuje informácia o tom, že uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy nie je povinné a ako môže dlžník „odmietnuť jej uzavretie. S prihliadnutím na tvrdenia uvádzaného žalobcom nie je pritom možné zistiť, že by žalobca poprel možnosť prečítania si dohody o zrážkach zo mzdy či samotné prečítanie, možnosť odmietnuť uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy či akékoľvek námietky nasledujúce po jej uzavretí. Uzavretá dohoda o zrážkach zo mzdy spĺňa všetky podmienky, ktoré určil zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, teda dohoda o zrážkach zo mzdy bola vždy uzavretá na samostatnom liste. Dohodu o zrážkach zo mzdy žalobca uzavrieť nemusel. Žalovaný tieto skutočnosti opakované v jej texte uviedol, a to priamo v prvých dvoch bodoch a aj s informáciou o tom, ako odmietnutie môže vykonať. Dohoda o zrážkach zo mzdy obsahuje poučenie aj o dôsledkoch jej uzavretia, leda čo dohoda znamená, aké má následky, kedy sa zrážka zo mzdy vykonáva, že už nie je potrebný ďalší súhlas dlžníka a že takýto súhlas udeľuje priamo podpísaním dohody, že nie je potrebné žiadne súdne rozhodnutie a že vykonávaním zrážok zo mzdy dochádza k postupnému splácaniu pohľadávky. Tvrdíme, že táto informácia je nielen korektná (uvádza všetky skutočnosti a dôsledky), ale postačujúca k tomu, aby si priemerne uvažujúci čitateľ urobil dostatočný úsudok o dôsledkoch jej uzavretia. O rovnakej dohode o zrážkach zo mzdy rozhodol aj Krajský súd v Bratislave a Krajský súd v Banskej Bystrici. Podľa uznesenia Krajského súdu v Bratislave, č. k. 6Co/142/2016 - 86 : Odvolací súd je zhodne s odporcom toho názoru, že dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovacieho inštitútu a inštitútu na postupné uspokojenie pohľadávky v zmysle 551 a nasl. Obč. zák. nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 Obč. zák. Dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy totiž nespôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a ani neobmedzuje a nevylučuje práva spotrebiteľa. To piaty napriek tomu, že navrhovateľa zrejme nemala možnosť ovplyvniť obsah dohody o zrážkach zo mzdy. Názor navrhovateľky, že dohodou o zrážkach zo mzdy nemožno zabezpečiť budúcu pohľadávku, nemá oporu v právnych predpisoch.“ Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení, č. k. 4Co/236/2016 - 63 zo dňa 25.mája 2016 výslovne poukázal na to, že uzavretá dohoda o zrážkach zo mzdy je v súlade so zákonom (§5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z.). Okrem iného uviedol aj nasledovné : „Spotrebiteľ má síce nárok na osobitnú právnu ochranu, avšak ani táto nemôže nadobudnúť bezmedzný charakter až do takej miery, že by úplne a bezvýhradne zbavovala spotrebiteľa jeho mier nevyhnutnej zodpovednosti za právne úkony, ktoré osobitne verifikoval svojim podpisom a ku ktorým pristúpil a zasahovať tak do zmluvnej voľnosti účastníka zmluvného vzťahu. Odvolací súd zastáva názor, že jednak z označenia a aj koncipovania osobitne vyhotovenej dohody o zrážkach zo mzdy s poučením o charaktere takejto dohody a o dôsledkoch jej uzavretia, muselo byť aj priemerného spotrebiteľovi s úplne bežným právnym povedomím zrejme, aký právny úkon podpisuje.“ Zmyslom písomnej formy právneho úkonu je o. i. zabezpečiť určitú formu právnej istoty a stability v zmluvnom vzťahu práve pred situáciou, aby následne nedochádzalo k spornosti toho, čo bolo dohodnuté, teda aký bol obsah vôle a čo prejav vôle zahrňoval, ako bol urobený, atď. Podporným pilierom je aj skutočnosť, že žalobca obsah takto uzavretej dohody ani následne nespochybňoval, iné začal tvrdiť až dodatočne v tomto konaní. Spochybňovanie vlastného dobrovoľného konania a dovoľávanie sa

prospechu z toho nenachádza oporu v žiadnom právnom predpise. Citované ustanovenie Občianskeho zákonníka pri výklade písomného právneho úkonu určuje v podstate dva podstatné prvky výkladu, kedy sa má prihliadať na vôľu toho, kto právny úkon urobil (prvý prvok), pokiaľ táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom (druhý prvok). Z hľadiska výkladu daného ustanovenia, a tiež podstaty slovného vyjadrenia právneho úkonu je teda zrejmé, že druhý prvok zákonodarca považuje za základný pri interpretácii právneho úkonu. Vôľu konajúceho subjektu síce neponecháva stranou, ale (keďže ide o vnútorný psychický stav konajúcej osoby) práve do úvahy berie jej vonkajší prejav. Dohoda o zrážkach zo mzdy môže zabezpečiť aj budúcu pohľadávku (poukazujeme o.i. na vyššie citované uznesenie KS v Bratislave). Z tvrdení žalobcu sa nedá určiť nielen dôvod tvrdenia o nemožnosti zabezpečenia budúcej pohľadávky. Aj v takom prípade budú strany môcť pohľadávku identifikovať čo do dôvodu. Všetky pohľadávky sú kauzálnne spojené/prepojené práve vymedzením právneho titulu ich vzniku na zmluvu o revolvingovom úvere. Preto aj napríklad pohľadávka titulom poskytnutia revolvingu (ktorá vzniká po poskytnutí revolvingu) nie je akoukoľvek pohľadávkou, ale presne je určená a viazaná na konkrétny právny dôvod jej existencie. Uvedené neznamena, že tieto nároky nie sú určité, ale znamená to, že vznik týchto nárokov je viazaný na obsah právneho vzťahu, ktorý je práve definovaný zmluvou a možnosť ich vzniku v budúcnosti. Tvrdenie žalobcu o neprijateľnom charaktere Dohody o zrážkach zo mzdy neobstojí, nakoľko Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky (§ 551 Občianskeho zákonníka). Tvrdenie žalobcu o tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy má byť! neprijateľnou zmluvnou podmienkou, je v rozpore s jeho vlastnou argumentáciou. Neprijateľnou podmienkou je v zmysle platnej právnej úpravy ustanovenie, ktoré sa odchyľuje od zákona v neprospech spotrebiteľa a súčasne v neprospech spotrebiteľa aj vytvára značnú nerovnováhu v postavení strán. Zo žiadneho právneho predpisu pritom nevyplýva, že v prípade dohody o zrážkach zo mzdy sa vyžaduje nejaká verifikácia/rozhodnutie zo strany súdu. Neprijateľnou podmienkou z povahy veci nie je dohoda, ktorá kopíruje/preberá obsah zákonnej úpravy. Toto vyplýva výslovne aj zo smernice Rady 93/13/EHS, podľa ktorej sa ustanovenia smernice (upravujúcej neprijateľné podmienky) nepoužijú na podmienky, ktoré odrážajú zákonné ustanovenia členského štátu. Výslovne to vyplýva z článku 1 odstavec 2 smernice Zmluvné podmienky, ktoré odrážajú záväzné zákonné alebo regulačné ustanovenia a ustanovenia alebo zásady medzinárodných dohôd, ktorých sú členské štáty alebo spoločenstvo zmluvnou stranou, najmä v oblasti dopravy, nepodliehajú ustanoveniam tejto smernice. Tvrdeniam žalobcu odporuje aj súčasná právna úprava inštitútu dohôd o zrážkach zo mzdy. Dňa 23.12.2015 nadobudol účinnosť zákon č. 438/2015 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa aj zákon o spotrebiteľských úveroch. Podľa jeho znenia (§ 9 ods. 13) bolo určené, že záväzky z úverovej spotrebiteľskej zmluvy je možné zabezpečiť len dohodou o zrážkach zo mzdy ručením a záložným právom. Ak Národná rada SR ako jediný zákonodarný orgán vo forme zákona určila, že dohoda o zrážkach zo mzdy je stále a naďalej prípustný spôsob zabezpečenia záväzkov zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy, potom každý je týmto rozhodnutím zákonodarcu vo forme zákona viazaný. Nejaví sa pritom dôvodne, aby na jednej strane boli pre dohodu o zrážkach zo mzdy určované určité osobitné pravidlá (a nakoniec bola zákonom stanovená ako jeden z troch prípustných spôsob zabezpečenia záväzkov zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy) a na strane druhej - v zmysle tvrdení žalobcu, by malo ísť o neplatný právny úkon z dôvodu jeho neprijateľnosti. Aj v súvislosti s dohodou o zrážkach zo mzdy považujeme za potrebné poukázať na skutočnosť, že ani pri uzavretí tejto dohody, ani následne po začatí vykonávania zrážok zo mzdy (vykonávané od mesiac mája 2016) a vlastne ani v podanej žalobe nedošlo k spochybneniu slobodného rozhodnutia žalobcu uzavrieť uvedenú dohodu konkrétnymi skutkovými okolnosťami. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhujeme, aby súd návrh na určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy ako nedôvodný zamietol. Žalobca sa domáha zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia a určenia bezúročnosti a bezodplatnosti zmluvy z dôvodu prítomnosti údajných neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve o revolvingovom úvere, medzi inými aj dohody o zrážkach zo mzdy, o ktorej tvrdí, že mu bola nanútená a predstavuje formulárovú súčasť úverovej zmluvy, prostredníctvom ktorej môže dôjsť k neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa, a to aj s prihliadnutím na okolnosť nemožnosti zabezpečenia budúcej pohľadávky prostredníctvom takejto dohody. Popierame dôvodnosť nároku na vydanie primeraného finančného zadosťučinenia. Žalobca svoj „žalobný nárok“ opiera o ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., podľa ktorého .. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkými spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej

týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. " Žalovaný s poukazom na vyššie cit. zákonné ustanovenie uvádza, že žalobca neunesol v prvom rade ani v minimálnom rozsahu dôkazné bremeno svojho uplatneného nároku, t.j. v čom, resp. na akom základe si ho uplatňuje. Ak žalobca tvrdí, že sa mu v súvislosti s vymáhaním jeho záväzkov voči žalovanému mal zhoršiť zdravotný a psychický stav, a nevie akú sumu má žalovanému uhradiť, potom poukazujeme na to, že podanou žalobou sa nedomáha určenia výšky svojho záväzku (čiže podaná žaloba ani nesmeruje odstráneniu jeho údajnej neistoty).

3. Žalobca v podaní došlým súdu dňa 07.02.2017 uviedol, že žalobca má naliehavý záujem na určovacích výrokoch z dôvodu, že žalobca potrebuje mať vyriešenú otázku, aký je jeho skutočný dlh nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov. Zotrvával na tom, že zákonné náležitosti o spotrebiteľských úveroch sú obligatórne a ich absencia spôsobuje, že zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobca matematických sčítaním zistil, že celkové náklady úveru mali byť 3.288,12 Eur a v zmluve je uvedený nesprávny údaj 2.053,68 Eur. Termín konečnej splatnosti úveru je neurčitý. Žalobca nemal vedomosť o tom, že úverová zmluva, dohoda o poskytovaní služieb a dohoda o zrážkach zo mzdy boli samostatnými právnymi úkonmi, s rôznymi právnymi dôsledkami. Zmluvnú dokumentáciu podpisoval v jeden deň ma predtlačí. Žalobca nemal vôľu uzatvoriť dohodu o poskytovaní služieb a dohodu o zrážkach zo mzdy. Postup žalovaného považuje žalobca za nekalú obchodnú praktiku, čo nie je so zásadou dobrých mravov uplatňovanou v spoločnosti. Nedostatok vôle žalobcu spôsobuje absolútnu neplatnosť týchto právnych úkonov podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

4. Na nariadenom pojednávaní zo dňa 20.06.2017 vzal žalobca pred otvorením pojednávania žalobu v časti určenia, že dohoda o poskytovaní služieb, uzavretá v súvislosti so Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.07.2015 je absolútne neplatná a určenie, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.07.2015, uzavretá medzi žalobcom, ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je absolútne neplatná, sčasti späť. Vzhľadom na dispozičné právo žalobcu súd návrhu vyhovel a podľa § 145 ods. 2 C.s.p. konanie v tejto časti zastavil.

5. Súd rozsudkom č.k. 10Csp/12/2016-87 zo dňa 20.06.2017 žalobu zamietol. Na odvolanie žalobcu odvolací súd uznesením č.k. 6Co/415/2017 - 388 zo dňa 28.09.2018 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozhodnutie odôvodnil tým, že v prejednávacom prípade súd prvej inštancie založil svoj záver pri žalobou uplatnenom nároku, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.07.2015 je bezúročná a bezpoplatková na tom, že na tomto určení neexistuje naliehavý právny záujem, keďže ani po dosiahnutí úspechu v takomto konaní by žalobca nevedel, koľko má ešte uhradiť, ak by bol vyššie označený úver bez úrokov a bez poplatkov. Odvolací súd však považuje za potrebné zrušiť tento zamietajúci výrok rozsudku, nakoľko žalobca na požadovanom určení od dňa 01.01.2018 má naliehavý právny záujem prameniacy z osobitného zákona, konkrétne z § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. Hoci došlo k zamietnutiu žaloby za právneho stavu, ktorý nedovoľoval domáhať sa pred súdom určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou, tak pokiaľ to v súčasnosti právny poriadok umožňuje, bolo by v rozpore s princípom spravodlivosti, ak by súd neakceptoval existujúci právny stav a žalobu zamietol z dôvodu absencie naliehavého právneho záujmu. Na základe uvedeného odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku II., nakoľko na určení, či je poskytnutý úver bezúročný a bezpoplatkový, je naliehavý právny záujem vyplývajúci z § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z.. Odvolací súd, nakoľko zrušil časť výroku (II.), ktorým súd zamietol žalobu o určenie, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, zrušil i zostávajúcu časť výroku II., ktorým súd rozhodol o nepriznaní finančného zadostučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. z dôvodu, že nebolo doposiaľ zistené, či boli porušené práva spotrebiteľa a navyše to nebolo i preukázané. Až keď bude rozhodnuté o porušení práv spotrebiteľa, bude možné rozhodnúť i o primeranom finančnom zadostučinení.

6. Súd sa oboznámil s podaniami strán sporu spolu s prílohami, pričom zistil nasledovný skutkový stav veci:

7. Dňa 07.07.2015 bola uzatvorená Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom. Predmetom úveru boli finančné prostriedky vo výške 1.500,- Eur s ročnou úrokovou sadzou 17,45 %, ktoré sa žalobca zaviazal vrátiť v 36 splátkach po 52,88 Eur mesačne. Žalobca si svoje povinnosti riadne neplnil.

8. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že výška celkových splátok žalobcu nepresiahla 1.500,- Eur, pričom žalobca nevedel uviesť koľko na splátkach celkovo uhradil. Dôkazné bremeno žalobca presunul na súd tým, aby sám súd vyzval žalovaného, aby oznámil súdu koľko žalobca na splátkach celkovo uhradil.

9. Dňa 29.02.2016 žalovaný vyzval zamestnávateľa žalobcu, aby začal vykonávať zrážky zo mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorenej medzi stranami sporu.

10. Tunajší súd neodkladným opatrením č.k. 7Csp 3/2016 - 19 zo dňa 10.08.2016 uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.07.2015, uzavretou medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej a zamestnávateľovi žalobcu - H. O. U. E., a.s. so sídlom E.N., Q. XX - povinnosť zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy žalobcu v prospech žalovaného vykonávaných na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.07.2015, uzavretou medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

11. Žalobca na nariadenom pojednávaní vypovedal, že v roku 2015 a aj teraz žije v rodinnom dome spolu so svojím bratrancom aj jeho matkou. Vo vlastníctve má rodinný dom tak, že ho s bratrancom majú na polovicu. Na dom viazne hypotéka v prospech Slovenskej sporiteľne, pričom výška istiny úveru bola 23.000,- Eur. Pracuje 12 rokov ako čašník v Slovenských liečebných kúpeľoch s tým, že teraz je cca 3 mesiace nezamestnaný, pričom od 19.03.2019 sa tam vracia. Spolu s bratrancom tam pracujú, pričom ich príjem je okolo 500,- Eur mesačne. V roku 2015 bolo práce menej a ich príjem nepokrýval ich základné životné potreby. Preto sa rozhodli, že si požiadajú ďalšie peniaze. Nevie sa vyjadriť, či to bolo v roku 2016 alebo ešte pred rokom 2015, ale zobrali si ďalší úver a to v Poštovej banke vo výške 26.400,- Eur. Z týchto úverov im splátka vychádzala 300,- Eur a 170,- Eur mesačne. Ani v súčasnosti nie sú v dobrej finančnej situácii, nakoľko splácajú len Slovenskú sporiteľňu a to výške 155,- Eur mesačne. Hľadali na internete nejakú možnosť požičať si ďalšie peniaze, pričom oslovili žalobcu. Dohodli sa a on ako aj bratranec si zobrali ďalší úver. Nevie sa vyjadriť, či úver pre žalobcu splácal alebo nie. Nepamätá si, že by splatil aspoň istinu vo výške 1.500,- Eur. Na otázku, že v konaní žiadate nemajetkovú ujmu, ak dnes nepreukazujete, že ste vrátili 1.500,- Eur, v čom spočíva vaša ujma, žalobca nevedel odpovedať.

12. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného v rozhodnom čase, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 9 ods. 1 cit. zák. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

14. Podľa ods. 9 ods. 2 cit. zák. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

15. Podľa § 11 ods. 1 cit. zák. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

16. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

17. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

18. Podľa § 137 písm. c) C.s.p. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu

19. Na základe vykonaného dokazovania, riadiac sa názorom odvolacieho súdu, súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Dňa 07.07.2015 bola uzatvorená Zmluva o úvere č. 850012130 medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom, pričom išlo o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Citovaný zákon presne určuje aké majú byť podstatné náležitosti zmluvy, ktoré sú kogentne vymedzené v ustanovení § 9 ods. 2 zákona. Po oboznámení sa so zmluvou, súd zistil, že zmluva neobsahuje všetky podstatné náležitosti a to minimálne dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f); počet a termíny splátok podľa § 9 ods. 2 písm. l citovaného zákona, čo s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona spôsobuje, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Vzhľadom na tieto právne závery, s poukazom na § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., súd žalobe v tejto časti vyhovel. V predmetnej veci bol uzatvorený revolvingový úver, pričom revolvingový úver je termínovaný úver, ktorý môže byť obnovovaný za rovnakých podmienok, vždy však po ukončení jedného cyklu. Jedným cyklom sa rozumieme obdobie od poskytnutia úveru do jeho amortizácie. Splátky úveru sú vopred dohodnuté v splátkovom kalendári, ktorý je uvedený v úverovej zmluve. V rámci revolvingového úveru môže klient opakovane vyčerpať nový úver až do výšky stanoveného limitu. Podmienkou začatia nového cyklu (vyčerpanie nového úveru) je plné splatenie úveru predchádzajúceho cyklu a plnenie všetkých ustanovení úverovej zmluvy zo strany žalovaného, teda na základe týchto podmienok bolo možné už v čase podpisu zmluvy uviesť počet splátok a termín ukončenia úveru v rámci jedného úverového cyklu.

20. Žalobca si v konaní uplatnil nárok na primerané finančné zadosťučinenie podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Nárok na zaplata finančného zadosťučinenia žalobca riadne nezdôvodnil (odôvodnenie je všeobecného charakteru, ktoré sa dá teoreticky použiť na akéhokoľvek spotrebiteľa domáhajúci sa svojich práv), žalobca sa osobne nevedel vyjadriť aká ujma mu vznikla, okrem uvedenia sumy v podstate neuviedol žiadne konkrétne okolnosti, z ktorých by súd mohol objektívne posúdiť ujmu žalobcu. Žalobca ani subjektívne nepreukázal, že by mu žalovaný spôsobil nejakú konkrétnu závažnú ujmu, ktorá by ho neskôr negatívne ovplyvnila, preto súd nevidel žiadny dôvod na to, aby žalobcovi priznal kompenzáciu vo forme finančného zadosťučinenia. Aj keby žalobca bol v celom konaní úspešný a bolo by preukázané porušovanie práv spotrebiteľa žalovaným, to ešte neznamená automaticky priznávanie finančného zadosťučinenia. Každý jeden prípad je potrebné posudzovať individuálne, pričom konkrétne okolnosti daného prípadu nijako nenasvedčujú tomu, že by bola žalobcovi spôsobená nejaká ujma, a preto súd nárok žalobcu v časti zaplata finančného zadosťučinenia zamietol ako nedôvodný, nepreukázaný a neodôvodnený, pretože finančné zadosťučinenie je na mieste ako osobitná kompenzácia nemajetkovej ujmy, vzniknutej spotrebiteľovi, v konkrétnej situácii, čo v predmetnej veci nebolo preukázané (por. rozsudok Okresného súdu Nitra, č.k. 12C/299/2012-323, zo dňa 29.01.2014). V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že žalobca mal skúsenosti s uzatváraním spotrebiteľských úverov (žalobca na tunajšom súde vedie viacero obdobných konaní), teda nešlo o spotrebiteľa, ktorý sa dostal do takej životnej situácie, že konal pri uzatváraní úverovej zmluvy pod stresom, unáhlene a nepremyslene. Navyše z dokazovania vyplynulo, že žalobca si riadne neplní svoje základné povinnosti (dobrovoľne nesplácal ani samotnú istinu úveru), je so splátkami v omeškaní a žalobu vedenú na tunajšom súde je možné označiť ako špekulatívnu, s úmyslom zbaviť sa zodpovednosti za prechádzajúce rozhodnutia uzatvárať úverové zmluvy so spoločnosťami poskytujúcimi úvery.

21. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2, § 256 ods. 1, v spojitosti s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania vo výške 50 %. Žalobca sa pôvodne domáhal 4 samostatných výrokov, pričom iba v jednom bol úspešný, teda čistý úspech žalovaného je 50 % (úspech žalovaného 75 % - úspech žalobcu 25 %).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).